

ΑΠΟΦΑΣΗ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΟΥ ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟΥ ΟΡΓΑΝΟΥ ΑΝΤΑΡΣΥΑ, 24/9/17

1. Το ΠΣΟ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ συνεδριάζει σε μια κρίσιμη συγκυρία γεμάτη δυνατότητες για την αντικαπιταλιστική Αριστερά και το κίνημα συνολικά στην Ελλάδα αλλά και διεθνώς.

Από την μια μεριά βρισκόμαστε μπροστά στην **συνέχιση / κλιμάκωση της επίθεσης της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ ΑΝΕΛ στον λαό, με «άξονα» την εφαρμογή των μέτρων της δεύτερης και το άνοιγμα της τρίτης αξιολόγησης**, με αφήγημα την «επιστροφή στην κανονικότητα», δηλαδή την προκλητική ανακήρυξη σε «κανονικότητα» της διατήρησης και του βαθέματος της μνημονιακής βαρβαρότητας.

Από την άλλη η **γενική κατάσταση του καπιταλισμού** δέκα χρόνια μετά το ξέσπασμα της οικονομικής κρίσης στις ΗΠΑ δεν δείχνει σημάδια υγείας και αντίθετα βρίσκεται αντιμέτωπος με το **φάσμα μιας νέας ύφεσης**, ενώ οι αντιθέσεις μέσα στους κόλπους των ιμπεριαλιστικών κέντρων δυναμώνουν. Αυτό είναι το γενικό περίγραμμα της περιόδου.

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

2. Ένα περίπου χρόνο μετά την ανάδειξη Τραμπ στις ΗΠΑ, κλιμακώνεται η πολεμοκάπηλη πολιτική απέναντι σε όποια χώρα θεωρεί αντίπαλο. Βενεζουέλα, Β. Κορέα, Ιράν έχουν μπει στο στόχαστρο των ΗΠΑ, με τελευταίο δείγμα την ανατριχιαστική ομιλία του Τραμπ στην ΓΣ του ΟΗΕ. Μέσα στις ίδιες τις ΗΠΑ οι αντιφάσεις και οι αντιθέσεις οξύνονται. Οι αμφιβολίες για την οικονομική πολιτική, για την ουσία της πολιτικής «America first», της δυνατότητας να εφαρμόσει πολιτικές «προστατευτισμού» -όπως υποσχόταν- στην εποχή της καπιταλιστικής «παγκοσμιοποίησης», η ευστάθεια του πολιτικού συστήματος, οι σχέσεις με την ακροδεξιά, αλλά και η εξωτερική πολιτική (απόσυρση από την συμφωνία του Παρισιού για το κλίμα, όξυνση της επιθετικής ρητορικής στα «ανοιχτά μέτωπα» με Ρωσία, Βόρεια Κορέα, Κίνα, Ιράν κλπ) οξύνουν τις αντιθέσεις στους κόλπους του αμερικάνικου κεφαλαίου ενώ δεν δείχνουν έως τώρα να μπορούν να εδραιώσουν την ηγετική θέση του αμερικάνικου καπιταλισμού στο παγκόσμιο σύστημα.

Πολύ επικίνδυνη παραμένει η κατάσταση και στην Μ. Ανατολή. Η διαφαινόμενη οριστική ήττα και κατάρρευση του ISIS, και η εμπλοκή του ιμπεριαλιστικού παράγοντα οδηγεί σε νέους ανταγωνισμούς: φέρνει πιο κοντά την αντιπαράθεση ανάμεσα στα κράτη και τους συνασπισμούς κρατών που πολεμάνε στο Ιράκ και την Συρία για το μέλλον ολόκληρης της περιοχής, ενισχύοντας και όχι αδυνατίζοντας τον πολεμικό κίνδυνο! Άλλωστε τα μέτωπα στην περιοχή (απομόνωση του Κατάρ, πόλεμος στην Υεμένη κλπ) παραμένουν ενεργά. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ υποστηρίζει το δικαίωμα του Κουρδικού λαού στην αυτοδιάθεση και συγκρούεται με όλες τις δυνάμεις που εκβιάζουν για να αναβληθεί το δημοψήφισμα στο ιρακινό Κουρδιστάν.

Συνολικά ο πολεμικός κίνδυνος αυξάνεται και οι παγκόσμιοι εξοπλισμοί κλιμακώνονται, εξέλιξη που υπογραμμίζει την ανάγκη οικοδόμησης ενός πλατιού, μαχητικού, διεθνιστικού και αντιιμπεριαλιστικού αντιπολεμικού κινήματος, για την ειρήνη, την αλληλεγγύη και την ισότιμη συνεργασία των λαών, στο Αιγαίο, την Αν. Μεσόγειο, την Ευρώπη και όλο τον κόσμο.

Στην άλλη πλευρά του Ατλαντικού, **η κρίση της ΕΕ, με κορυφαίο σύμπτωμα το BREXIT, κάθε άλλο παρά έχει ξεπεραστεί.** Οι κυρίαρχες δυνάμεις προσανατολίζονται σε ενίσχυση της ολοκλήρωσης του ιμπεριαλιστικού πυρήνα, την βαθύτερη θεσμοποίηση της καπιταλιστικής επίθεσης (θέσπιση υπουργού οικονομικών), την γενικευμένη επιτροπεία για όλους, τις «πολλαπλές ταχύτητες», την στρατιωτικοποίηση της ΕΕ. Για αυτό το αντιΕΕ ρεύμα θα ενισχύεται και η συμβολή μας σε αυτή την μάχη αποκτά καθοριστική σημασία.

Οι «λύσεις» που προτείνει η αστική τάξη έχουν συνήθως γρήγορη «ημερομηνία λήξης». Ο Μακρόν προβλήθηκε ως ο άλλος «σωτήρας» - πρότυπο, για τον καπιταλισμό και την ΕΕ. Όμως η δημοτικότητα του καταρρέει, και η εργατική αντίσταση δυναμώνει όπως έδειξε η γενική απεργία και οι μαζικές διαδηλώσεις της 12 Σεπτεμβρίου. Οι μαζικές και μαχητικές διαδηλώσεις στο Αμβούργο ενάντια στη Σύνοδο των G20 το καλοκαίρι, δείχνουν την δυνατότητα μιας νέας ανόδου των αντιστάσεων. Αλλά και στην άλλη όχθη, στις ΗΠΑ, είναι χαρακτηριστικό ότι η φασιστική πρόκληση στο Σαρλότσβιλ τον Αύγουστο με τη δολοφονία της Χέδερ Χάγιερ έβγαλε στους δρόμους ένα μαχητικό, ενωτικό αντιφασιστικό κίνημα, όπου για πρώτη φορά μετά από δεκαετίες μαζικά συνδικάτα παίζουν πρωτοποριακό ρόλο (πχ το συνδικάτο των λιμενεργατών του Σαν Φρανσίσκο).

Σαν αποτέλεσμα των παραπάνω τα κυρίαρχα έως τώρα κόμματα του παραδοσιακού δικομματισμού στην Ευρώπη διέρχονται μια βαθιά κρίση χωρίς, όμως, οι αστικές δυνάμεις να παραιτούνται από την στρατηγική των αντιδραστικών «μεταρρυθμίσεων» και τομών, δηλαδή των διαρκών αντιλαϊκών τομών που κλιμακώνονται (όπως συμβαίνει, για παράδειγμα, στη Γαλλία). Η ιδεολογική επίθεση του συστήματος, με πρόσφατο παράδειγμα, την αντικομμουνιστική υστερία ταύτισης ναζισμού-κομμουνισμού, έχει ως στόχο να προλάβει στην γέννησή τους τα ριζοσπαστικά ρεύματα που μπορεί να γεννηθούν.

Σε κάθε περίπτωση, μόνο η ισχυρή ανάπτυξη του εργατικού και λαϊκού κινήματος και μιας αντικαπιταλιστικής αριστεράς που αμφισβητεί την κυρίαρχη αστική πολιτική μπορούν να ανοίξουν τον δρόμο για ριζική αλλαγή του συσχετισμού δυνάμεων. Η ANΤΑΡΣΥΑ χαιρετίζει τις κινητοποιήσεις στην Καταλονία και σε όλο το ισπανικό κράτος που υπερασπίζονται το δημοψήφισμα από τη σκοπιά της εξυπηρέτησης των λαϊκών αναγκών και της ανεξαρτησίας από τους ιμπεριαλιστικούς μηχανισμούς, απέναντι στην καταστολή του Ραχόι και την πολιτική της ΕΕ.

Η κρίση γύρω από το δημοψήφισμα στην Καταλονία είναι άλλη μια επιβεβαίωση της αδυναμίας των παραδοσιακών πολιτικών κομμάτων να σταθεροποιήσουν την κατάσταση.

Η ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

3. Η πολυδιαφημισμένη από την κυβέρνηση «έξοδος στις αγορές» του καλοκαιριού στην πραγματικότητα ανέδειξε ανάγλυφα τα προβλήματα του ελληνικού καπιταλισμού και της διαχείρισης του ΣΥΡΙΖΑ. Με επιτόκιο 0,3% χαμηλότερο απ' ό,τι απέσπασε ο Σαμαράς λίγο πριν την κατάρρευσή του, θα χρειαστούν, σύμφωνα με τα αστικά επιτελεία, τριάντα χρόνια μνημονιακής βαρβαρότητας για να φτάσουν σε επιτόκια που θα κάνουν το ελληνικό χρέος «βιώσιμο». Οι ρυθμοί ανάπτυξης σέρνονται κοντά στο μηδέν, ενώ τα οικονομικά νούμερα δεν βγαίνουν (υστέρηση 2 δισ στους φόρους, ιλιγγιώδης αύξηση του ιδιωτικού χρέους προς τράπεζες, ταμεία κλπ), εξέλιξη που φέρνει πιο κοντά τα βαριά αντιλαϊκά μέτρα που προβλέπονταν για το 2019 και το 2020.

Η κυβέρνηση έχει αναγάγει σε ουσιαστικό πυρήνα της πολιτικής της την εφαρμογή των μνημονιακών μέτρων των δύο πρώτων αξιολογήσεων και τις διαπραγματεύσεις για την τρίτη, με βασικά σημεία:

α) Τις αλλαγές στον συνδικαλιστικό νόμο, με ριζική αλλαγή του τρόπου κήρυξης των απεργιών, που ουσιαστικά καταργεί το δικαίωμα στην απεργία, την μείωση της συνδικαλιστικής προστασίας, καθώς και

μέτρα αλλαγής του «θεσμού της διαιτησίας» (μέχρι την Άνοιξη).

β) Την καταγίδα των ιδιωτικοποιήσεων με γενικό ξεπούλημα σε ΕΑΒ, ΕΛΒΟ, ΔΕΣΦΑ, την ΕΓΝΑΤΙΑ, ΟΛΘ αλλά και άλλα μεγάλα λιμάνια και μαρίνες, ΤΡΑΙΝΟΣΕ, ΔΕΗ / ΑΔΜΗΕ, ΕΥΑΘ / ΕΥΔΑΠ, μεγάλα ακίνητα κλπ..

γ) Την επέκταση, γενίκευση και εμπέδωση της επισφαλούς-προσωρινής εργασίας που, μέσα από διάφορα προγράμματα σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, επιδιώκει να «καμουφλάρει» την ανεργία.

δ) Τις αλλαγές στο δημόσιο με πυρήνα τους το προχώρημα της «αξιολόγησης» δηλαδή του συστήματος ελέγχου, τρομοκράτησης και διαρκούς διάσπασης των δημοσίων υπαλλήλων, αλλά και των **απολύσεων**, πρώτα από όλα **συμβασιούχων**.

ε) Τις αλλαγές στην πρόνοια, με την τρoίκα να έχει βάλει στο στόχαστρο τα επιδόματα των πολύτεκνων, των μακροχρόνια ασθενών και των άλλων εξαιρετικά ευάλωτων στρωμάτων της ελληνικής κοινωνίας.

στ) Εξαιρετικά κρίσιμες και με μεγάλη πολιτική σημασία είναι οι αλλαγές που δρομολογούνται στο σύνολο της εκπαίδευσης, με βάση τις κατευθύνσεις της ΕΕ, την επικαιροποιημένη Έκθεση του ΟΟΣΑ, τα παραδοτέα των μνημονίων και την πλήρη συναίνεση ΝΔ - ΠΑΣΟΚ κλπ. Συνιστούν μια **τεράστια αντιδραστική τομή βάθους**. Πρόκειται για το σύνολο της καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης που είχε αναχαιτιστεί με τους αγώνες και προωθεί γοργά η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ με το χρονοδιάγραμμα των παραδοτέων του 2015.

ζ) Στο χώρο και το περιβάλλον όλα γίνονται βορρά στα χέρια των επενδυτών. Τα τερατουργήματα στο ελληνικό και η δολοφονική «επένδυση» στις Σκουριές, οι φαραωνικές «τουριστικές επενδύσεις» και η εξάντληση των φυσικών πόρων, η επέλαση των ανεμογεννητριών σε κάθε βουνό και -πάνω από όλα οι επερχόμενες γεωτρήσεις και εξορύξεις υδρογονανθράκων στο Ιόνιο, την Κρήτη κλπ είναι μερικά μόνο δείγματα της καταστροφικής πολιτικής «πρώτα οι επενδύσεις», που εφαρμόζει η κυβέρνηση με τα χειροκροτήματα της ΝΔ και του ΣΕΒ. Η σημασία της πάλης για την προστασία του περιβάλλοντος αναβαθμίζεται και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα αναλάβει σχετικές πρωτοβουλίες σε όλα τα επίπεδα.

η) Σοβαρή είναι η όξυνση της συνολικής οικονομικής βίας ενάντια στον λαό. Η όποια προστασία της πρώτης κατοικίας παρέχει ο νόμος Κατσέλη τελειώνει το 2017. Ο συνδυασμός αυτός με το αίσχος των ηλεκτρονικών πλειστηριασμών, οι εκατοντάδες χιλιάδες πλέον κατασχέσεις λογαριασμών δημιουργούν μια αφόρητη κατάσταση για την μεγάλη πλειοψηφία της εργατικής τάξης και του λαού. Χρειάζεται όξυνση της πάλης απέναντι στην μαύρη συμμαχία κυβέρνησης-τρoίκα-τραπεζιτών και μαχητικά δράση για να γίνει πράξη το σύνθημα «κανένα σπίτι στα χέρια τραπεζίτη»!

θ) Τέλος εκτός από τα μέτρα που συζητιούνται τώρα είναι και όλα τα τραγικά που έχουν ήδη ψηφιστεί και δεν πρέπει να θεωρήσουμε την μάχη για να ανατραπούν τελειωμένη (μείωση του αφορολόγητου και των συντάξεων, ασφαλιστικό κλπ). Πόσο μάλλον που πιθανότατα έχει ήδη συμφωνηθεί τα μέτρα αυτά να έρθουν νωρίτερα, ήδη από το 2018. Επομένως η μάχη αυτή είναι μπροστά μας.

ι) Ο αντεργατικός κατήφορος της κυβέρνησης εκφράζεται και με την επίθεση στους πρόσφυγες τις απελάσεις, την ακύρωση της μετακίνησής τους προς τις χώρες της ΕΕ, την απομάκρυνσή τους από τις πόλεις, την ανοιχτή μετατροπή των camps σε στρατόπεδα συγκέντρωσης χωρίς παροχή υπηρεσιών.

Στο πεδίο της εξωτερικής πολιτικής η κυβέρνηση συνεχίζει την **επικίνδυνη πολιτική ευθυγράμμισης με ΗΠΑ / ΝΑΤΟ ΕΕ και τον άξονα Ελλάδα-Κύπρου-Αιγύπτου-Ισραήλ**, με στόχο την αναβάθμιση της θέσης και του ρόλου της ελληνικής ολιγαρχίας στην διεκδίκηση των ενεργειακών πόρων και των δρόμων μεταφοράς τους στην ευρύτερη περιοχή. Παρά τα μνημόνια και την συντριβή του λαού διατηρεί τις

πολεμικές δαπάνες στο 2% του ΑΕΠ πολύ πάνω από το μέσο όρο όλων των χωρών του ΝΑΤΟ!!

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΑΝΤΑΡΣΥΑ ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ

4. Με βάση τα παραπάνω η πολιτική συγκυρία ενέχει σοβαρούς κινδύνους αλλά και δυνατότητες. Το προχώρημα χωρίς αντιστάσεις της ευρωμνημονιακής βαρβαρότητας έχει τον κίνδυνο μιας βαθύτερης ήττας του εργατικού κινήματος. Αλλά από την άλλη η ύπαρξη μεγάλων τμημάτων των εργαζόμενων που δεν συμβιβάζονται με την κατάσταση αποτελεί μια μεγάλη πρόκληση. Έτσι η δράση μας για το επόμενο διάστημα εδράζεται σε **τρεις βασικές εκτιμήσεις:**

Πρώτον: η οικονομική κατάσταση δεν σταθεροποιείται παρά το κυβερνητικό success story, και η **φτωχοποίηση των εργατικών και λαϊκών στρωμάτων συνεχίζεται** και μεγαλώνει, μετά από 7 χρόνια μνημονιακής επίθεσης.

Δεύτερο: η επίθεση θα κλιμακωθεί και η **φθορά της κυβέρνησης είναι αναπόφευκτη**, χωρίς όμως να έχει σε καμία περίπτωση «τελειώσει» η δυνατότητα του ΣΥΡΙΖΑ να συσπειρώσει τμήμα των δυνάμεών του.

Τρίτο: οι πολιτικοί συσχετισμοί δεν είναι «τελειωμένοι» και ακίνητοι. **Αντίθετα.** Υπάρχει ρεαλιστική δυνατότητα για μια **αλλαγή των συσχετισμών προς τα αριστερά**, καθώς υπάρχουν χιλιάδες **αγωνιστές που θέλουν να παλέψουν**, αν και δεν μπορούν να βρουν εύκολα τρόπους να εκφραστούν αγωνιστικά, και παράλληλα **αναζητούν πολιτική απάντηση** κατεύθυνση της αριστεράς της ανατροπής, χωρίς να τους καλύπτει η ρεφορμιστική αριστερά ΚΚΕ και ΛΑΕ.

Άρα με βάση τα παραπάνω και για το επόμενο διάστημα η ΑΝΤΑΡΣΥΑ προσανατολίζεται στα παρακάτω:

5. Πολιτικός μας στόχος για την περίοδο είναι να **ενταθεί η πάλη ενάντια στα ευρωμνημόνια και τις καπιταλιστικές αναδιρθρώσεις**, να ηττηθεί και τελικά να ανατραπεί η επίθεση της κυβέρνησης και κάθε κυβέρνηση που ακολουθεί την αντιλαϊκή μνημονιακή πολιτική με τη δύναμη του λαϊκού ξεσηκωμού, να βαθύνει η κρίση του ΣΥΡΙΖΑ και όλου του πολιτικού συστήματος. Να συμβάλουμε με την παρέμβασή μας ώστε **να στραφεί ο κόσμος προς τα αριστερά**, με βαθύτερη συνειδητοποίηση των αιτιών της πορείας του ΣΥΡΙΖΑ, ανώτερη σχετικά με τα προηγούμενα χρόνια οργάνωση του λαού, **προσέγγιση των ιδεών και του προγράμματος της αντικαπιταλιστικής ανατροπής.**

Το επιχείρημα, που ακούγεται όλο και πιο πολύ, ότι ο αγώνας για την ανατροπή της αντιδραστικής πολιτικής και της κυβέρνησης οδηγεί στον Μητσοτάκη, είναι ένα ακόμα δείγμα του κυβερνητικού κατήφορου. Ο ΣΥΡΙΖΑ ακολουθεί την ίδια βάρβαρη πολιτική με της ΝΔ. Η πολιτική του, που ασκείται στο όνομα της αριστεράς, είναι αυτή που ανοίγει τον δρόμο στην ΝΔ, από την οποία ζητάει «εθνική συναίνεση» για το χρέος και δημιουργεί προϋποθέσεις μιας ευρύτερης διαδικασίας «εθνικής ενότητας». Ο λαός θα γυρίζει την πλάτη και στους δύο και στα ψεύτικα διλήμματά τους, «στηρίξτε Τσίπρα να μην έρθει ο Μητσοτάκης».

Η ΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΑΝΤΑΡΣΥΑ ΣΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΛΑΪΚΟ ΚΙΝΗΜΑ / ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΕΣ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ ΡΗΞΗ ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ

6. Υπάρχουν σοβαρές δυνατότητες ανάπτυξης των αγώνων το επόμενο διάστημα Η μεγάλη κινητοποίηση των ΟΤΑ το αποδεικνύει, όπως και οι άλλες αγώνες του τελευταίου εξαμήνου.

Σαν βασικά μέτωπα μπορούν να θεωρηθούν:

- Η μάχη ενάντια στην κατάργηση του δικαιώματος στην απεργία, της κατάργησης των συλλογικών συμβάσεων, της επισφάλειας και της ελαστικής εργασίας σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα. **Για μόνιμη και**

σταθερή δουλειά, μαζικές προσλήψεις, ενάντια στις απολύσεις των συμβασιούχων.

- **Για αυξήσεις στους μισθούς με άμεση επαναφορά στα 751 κατώτερο μισθό**, ΣΣΕ, και πλήρη εργασιακά δικαιώματα για την νέα γενιά με κατάργηση του αίσχους να πληρώνεται η νεολαία με χαμηλότερο μισθό, ενάντια στην απλήρωτη εργασία, τις απολύσεις και την εργοδοτική αυθαιρεσία.

- Ενάντια στις μαζικές ιδιωτικοποιήσεις και την επέλαση του κεφαλαίου στον δημόσιο χώρο και το περιβάλλον, για εθνικοποιήσεις χωρίς αποζημίωση και εργατικό λαϊκό έλεγχο των επιχειρήσεων στρατηγικής σημασίας

- Ενάντια στην αξιολόγηση και τις αντιλαϊκές αναδιαρθρώσεις στο δημόσιο

- Ενάντια στους ηλεκτρονικούς πλειστηριασμούς τις κατασχέσεις και την οικονομική βία ενάντια στον λαό, με πλήρη προστασία της λαϊκής περιουσίας και γενναία σεισάχθεια των χρεών των λαϊκών στρωμάτων.

- **Παλεύουμε για μια αποκλειστικά δημόσια, δωρεάν ενιαίο δωδεκάχρονο σχολείο, που θα συνδυάζει τη γενική παιδεία, με επιστημονικές και τεχνικές γνώσεις** με βάση τις κοινωνικές λαϊκές ανάγκες, θα καλλιεργεί την κριτική - δημιουργική σκέψη ενάντια στην πειθάρχηση και την υποταγή, για πραγματική δυνατότητα ελεύθερης πρόσβασης σε μια ενιαία πανεπιστημιακή εκπαίδευση.

7. Αναπτύσσουμε το επόμενο διάστημα την δράση μας στην αντιφασιστική, αντιρατσιστική πάλη με άξονα την απαίτηση για καταδίκη σε ισόβια της ναζιστικής δολοφονικής συμμορίας και αιχμή το κλείσιμο των γραφείων της. Απαιτούμε ανοιχτά σύνορα και πόλεις για τους πρόσφυγες, να καταργηθεί η συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας, να σταματήσουν οι ρατσιστικές επθέσεις και η ισλαμοφοβία. Ενισχύουμε τις ενωτικές μας πρωτοβουλίες που καταφέρνουν να συσπειρώνουν όχι μόνο τις δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ αλλά πολύ ευρύτερα κομμάτια του κινήματος και της μαχόμενης αριστεράς, αξιοποιώντας τη θετική εμπειρία από τις διαδηλώσεις της 18η Μάρτη και το 2ημερο αντιφασιστικών διαδηλώσεων για την επέτειο της δολοφονίας του Φύσσα στις οποίες αποφασιστικό ρόλο έπαιξαν οι συλλογικότητες στις οποίες δρουν οι δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ (ΣΥΠΡΟΜΕ, ΚΕΕΡΦΑ).

- Πρωτοστατούμε στην αντιΕΕ πάλη, συμβάλλοντας και στη δράση της ΔΙΕΕΞΟΔΟΥ. Συμβάλλουμε το αίτημα της εξόδου από την ΕΕ να γίνεται υπόθεση των λαϊκών στρωμάτων, δένουμε κάθε διεκδίκηση με το κομβικό αυτό στόχο, συμβάλλουμε στο άπλωμα και την ενίσχυση της ΔΙΕΕΞΟΔΟΥ και με νέες δυνάμεις.

- Επιδιώκουμε σταθερά την ανάπτυξη της αντιπολεμικής, αντιιμπεριαλιστικής, διεθνιστικής δράσης

8. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ το επόμενο χρονικό διάστημα πρέπει να πάρει πρωτοβουλίες συμβολής στην πάλη του λαού και της νεολαίας πάνω σε αυτά τα βασικά μέτωπα, στην **ταξική ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος**, στο πλαίσιο της λογικής του «αγωνιστικού μετώπου ρήξης ανατροπής». **Με έμφαση στην θετική διεκδίκηση βελτίωσης της θέσης των εργαζόμενων**, στην **σύνδεση** των διεκδικήσεων με το **αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα**, την **από τα κάτω συγκρότηση** σε ρήξη με τον υποταγμένο κυβερνητικό και εργοδοτικό συνδικαλισμό, στις **μαχητικές** μορφές δράσης, αξιοποιώντας τόσο την **θετική εμπειρία** από σημαντικούς αγώνες που ξέσπασαν (ΟΤΑ, Ναυτεργάτες), όσο και την **αρνητική** εμπειρία των τελευταίων χρόνων, όταν ο σχεδιασμός και η οργάνωση των αγώνων έμενε τελικά στα χέρια της γραφειοκρατίας..

Χρειαζόμαστε εκείνη την συσπείρωση δυνάμεων, εκείνα τα «κέντρα αγώνα», και τελικά ένα ενιαίο «κέντρο αγώνα» που θα δίνουν έναν άλλο βηματισμό στο εργατικό και λαϊκό κίνημα, θα δίνουν διέξοδο στον κόσμο που θέλει να παλέψει.

- **Κρίσιμο ζήτημα είναι η ενότητα των δυνάμεων της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στο εργατικό κίνημα. Κρίκος**

για αυτό η συγκρότηση της συνδικαλιστικής γραμματείας.

- Σημαντικό ζήτημα είναι η ANΤΑΡΣΥΑ να οργανώνει την αυτοτελή της πολιτική παρέμβαση σε κάθε μέτωπο και αγώνα που ξεσπάει.

- Στην κατεύθυνση αυτή, ενόψει της εφαρμογής των μέτρων της δεύτερης αξιολόγησης και των βάρβαρων μέτρων της τρίτης, και παρά την ουσιαστικά αρνητική στάση που εισπράξαμε σε άλλες απόπειρες, **η ANΤΑΡΣΥΑ θα αναλάβει ενωτικές πρωτοβουλίες στη βάση των στόχων και μετώπων πάλης που αναφέρονται παραπάνω, προς όλες τις δυνάμεις της μαχόμενης αριστεράς, το ΚΚΕ, τη ΛΑΕ, κάθε μαχόμενη συλλογικότητα και το χώρο της εργατικής αυτονομίας, με την πιο κατάλληλη μορφή, για την μαχητική κοινή δράση μέσα στο κίνημα και τους αγώνες, πάνω στη βάση της λογικής και του πλαισίου του αγωνιστικού μετώπου ρήξης ανατροπής. Σε αυτή την κατεύθυνση θα καλέσουμε να συμβάλλουν και οι δυνάμεις στις οποίες απευθυνόμαστε για την πολιτική συνεργασία.**

Αυτό σημαίνει πρωτοβουλίες που συμβάλλουν στην μέγιστη δυνατή συσπείρωση δυνάμεων για την στήριξη των αγώνων που βρίσκονται σε εξέλιξη. Στήριξη για τις απεργίες στις τράπεζες και στα ΜΜΕ που προσπαθούν να σώσουν τα ασφαλιστικά ταμεία. Είναι μάχη που ανοίγει το ζήτημα ανατροπής του νόμου Κατρούγκαλου και η ANΤΑΡΣΥΑ στηρίζοντας τις πρωτοβουλίες οργάνωσης αυτών των απεργιών στη βάση μπορεί να τους δώσει την πραγματική διάσταση που έχουν. Στήριξη για την απεργία στα Νοσοκομεία στις 11 Οκτώβρη και σύνδεση με τον αγώνα στους Δήμους και στα Σχολεία. Η γενίκευση της μάχης για προσλήψεις είναι επιθετική ανατροπή της αντεργατικής πολιτικής της αξιολόγησης. Η ANΤΑΡΣΥΑ θα εντείνει τις προσπάθειες να συμβάλει στην οργάνωση και το συντονισμό της πάλης από τα κάτω με τη δημιουργία και ενίσχυση τόσο κλαδικών συντονιστικών όπως στα νοσοκομεία, στην εκπαίδευση και αλλού, όσο και ενός συνολικού συντονιστικού αγώνα. Μπορεί οι ηγεσίες της Αριστεράς να υποτιμούν αυτό το καθήκον και να περιορίζονται σε συμβολικές κινήσεις με κριτήριο την αύξηση της κοινοβουλευτικής τους εκπροσώπησης, υπάρχουν όμως χιλιάδες αγωνιστές και αγωνίστριες που κατανοούν τη δυνατότητα και την ανάγκη να παρθούν πρωτοβουλίες για την οργάνωση της αντίστασης και των μαχών. Η ANΤΑΡΣΥΑ πρέπει να αναδειχθεί σε δύναμη που πρωτοστατεί συστηματικά και επίμονα σ' αυτήν την προσπάθεια.

ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΕΣ ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ / Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΚΑΙ Η ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΣΤΗΝ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ / ΠΟΛΟΥ.

9. Η πάλη αυτή για να έχει πολιτικά αποτελέσματα και να επιδρά στον συσχετισμό δυνάμεων, πρέπει να **δένεται με το συνολικό πολιτικό αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα** αλλά και συνολικότερα την **επαναστατική και κομμουνιστική φυσιογνωμία της ANΤΑΡΣΥΑ**, στο πλαίσιο και τα όρια που καθορίζει ο μετωπικός χαρακτήρας του εγχειρήματος, καθώς μέσα στην συνεχιζόμενη ιστορική κρίση του καπιταλισμού, αναδεικνύεται διαρκώς η ανάγκη για **βαθύτερη και πιο στρατηγική συγκρότηση των αντικαπιταλιστικών δυνάμεων** για να μάχονται πολιτικά ιδεολογικά την επίθεση του κεφαλαίου, να απαντάνε στα ερωτήματα **του κόσμου που ψάχνει προς τα αριστερά, να δίνουν προοπτική στα ρεύματα που γεννιούνται από τα αδιέξοδα, τα όρια και την κρίση του ρεφορμισμού.**

Για αυτό η ANΤΑΡΣΥΑ το επόμενο χρονικό διάστημα βάζει σαν στόχο να αναπτύξει την πολιτική της δράση και παρέμβαση:

- να επεξεργαστεί και να προβάλει το πρόγραμμά της, αξιοποιώντας και την πορεία προς την τέταρτη Συνδιάσκεψη.

- να αξιοποιήσει τα 100 χρόνια από τον Οκτώβρη με στόχο να γίνουν βήματα σε μια πιο βαθιά, επαναστατική και κομμουνιστική φυσιογνωμία (διακήρυξη για τον Οκτώβρη, εκδηλώσεις, ημερίδα με διεθνείς συμμετοχές)

Παράλληλα η ANΤΑΡΣΥΑ πρέπει να δυναμώσει την αυτοτελή της παρέμβαση σε κάθε μέτωπο, κίνημα και πολιτικό γεγονός, ενισχύοντας την αυτοτέλειά της.

10. Η ANΤΑΡΣΥΑ ανέλαβε τον Ιανουάριο πολιτική πρωτοβουλία «Για ένα κοινό πολιτικό βηματισμό, την κοινή δράση, τον διάλογο και την πολιτική συνεργασία των αντικαπιταλιστικών, αντιιμπεριαλιστικών, αντι-ΕΕ δυνάμεων και των δυνάμεων της ανατροπής» με στόχο την συσπείρωση δυνάμεων πάνω στο αναγκαίο πρόγραμμα, στην πορεία για της συγκρότηση του αντικαπιταλιστικού μετώπου / πόλου.

Εκτιμάμε ότι η πρωτοβουλία αυτή, όπως και αυτή για την κοινή δράση, **βρήκε θετική ανταπόκριση σε σημαντικό κομμάτι αγωνιστών της βάσης της αριστεράς**, καθώς «συνδέεται» και επικοινωνεί με τις αναζητήσεις προς τα αριστερά ενός τμήματος που έχει εγκαταλείψει τον ΣΥΡΙΖΑ, προσπαθεί να υπερβεί τα αδιέξοδα άλλων ρεφορμιστικών προτάσεων και αναζητά στην κατεύθυνση μιας σύγχρονης αντικαπιταλιστικής, αντιιμπεριαλιστικής και ανατρεπτικής αριστεράς.

Παρόλα αυτά διαπιστώνουμε ότι στα πλατιά ρεύματα που εγκαταλείπουν τον ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και τις δυνάμεις που προέρχονται από αυτόν, **η πολιτική και οργανωτική ρήξη δεν σημαίνει αυτόματα και ιδεολογική μετατόπιση προς μια πιο βαθιά αντικαπιταλιστική κατεύθυνση**. Πολλά ζητήματα παραμένουν αξεκαθάριστα και θολά, συνυπάρχουν αριστερές αντικαπιταλιστικές και διαχειριστικές/ρεφορμιστικές αντιλήψεις. Για αυτό απαιτείται να αποφύγουμε τόσο την απογοήτευση και την παραίτηση, την υπόκλιση στις αντιφατικές απόψεις που υπάρχουν στα ρεύματα αυτά, τον σεχταρισμό και την ανυπομονησία. Χρειάζεται σταθερότητα στην κατεύθυνση και πλατύ άνοιγμα στον κόσμο αυτό.

Σε ό,τι αφορά τις οργανωμένες πολιτικές δυνάμεις και ρεύματα, αναδείχθηκε **η δυνατότητα μιας συμφωνίας πάνω σε στόχους του προγράμματος** της πολιτικής πρότασης χωρίς, όμως, συνολικά να έχουν ξεπεραστεί οι προγραμματικές διαφορές, αλλά κυρίως **χωρίς να αποτυπώνεται μια επιλογή στήριξης ενός μετωπικού βήματος** για την πολιτική συνεργασία των δυνάμεων της αντικαπιταλιστικής, αντιιμπεριαλιστικής αντιΕΕ αριστεράς.

Όμως οι καιροί απαιτούν ένα διαφορετικό επίπεδο κοινής δράσης, και μια ανώτερη, δέσμευση και αποφασιστικότητα, καθώς και άμεσες πρωτοβουλίες για έναν πόλο στην ελληνική κοινωνία που θα εμπνεύσει **και θα δώσει διέξοδο στον κόσμο που παλεύει ενάντια στην κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, που υπερβαίνει τα όρια και τις διαχειριστικές αυταπάτες της ρεφορμιστικής αριστεράς**.

Με βάση όλα τα παραπάνω η ANΤΑΡΣΥΑ **θα συνεχίσει την πολιτική της πρωτοβουλία, με στόχο ένα νέο και ορατό βήμα συσπείρωσης δυνάμεων που κινούνται σε αντικαπιταλιστική, αντιιμπεριαλιστική, αντιδιαχειριστική κατεύθυνση**. Η έμφαση είναι στην «από τα κάτω» απεύθυνση και στην συσπείρωση εκείνων των δυνάμεων και αγωνιστών που πιο αποφασιστικά κινούνται σε αυτήν την κατεύθυνση, γιατί μόνο έτσι μπορεί να συσπειρώνεται ένα όλο και μεγαλύτερο και ταλαντευόμενο εύρος δυνάμεων και αγωνιστών.

Αξιοποιούμε κάθε δυνατότητα και δρόμο στην κατεύθυνση αυτή. Η διεύρυνση των ριζοσπαστικών αντικαπιταλιστικών πολιτικοσυνδικαλιστικών σχημάτων σε εργατικούς χώρους και γειτονιές με μάχιμο κόσμο, η διεύρυνση των πολιτικών πρωτοβουλιών σε βασικά μέτωπα (πχ αντιΕΕ, αντιρατσικό κλπ) αποτελούν τέτοιους δρόμους που μας δίνουν σημαντικές δυνατότητες καθώς η ANΤΑΡΣΥΑ συμμετέχει και συμβάλλει σε ένα ισχυρό δίκτυο συλλογικοτήτων με σημαντική επίδραση και επεξεργασίες που μπορεί να αποτελέσει τον κορμό των αντιστάσεων.

Παράλληλα συνεχίζουμε την «πολιτική πρωτοβουλία» με στόχο την συσπείρωση δυνάμεων και αγωνιστών πάνω στην βάση της πρότασης για την πολιτική συνεργασία, στην κατεύθυνση ενίσχυσης του αντικαπιταλιστικού πόλου/ μετώπου με κοινά συμφωνημένη μορφή (πχ

σύσκεψη και κείμενο υπογραφών), με εκδηλώσεις σε γειτονιές και χώρους πανελλαδικά, με την συμμετοχή αγωνιστριών και αγωνιστών δυνάμεων και ρευμάτων που απευθυνθήκαμε το προηγούμενο διάστημα με αφορμή της πολιτική μας πρόταση - και με θαρραλέο άνοιγμα προς τον κόσμο αυτό για την γνώμη και την συμμετοχή του και στην πορεία για την Συνδιάσκεψη της ANΤΑΡΣΥΑ. Ο κύκλος εκδηλώσεων στις γειτονιές θα ανοίξει με κεντρική εκδήλωση της ANΤΑΡΣΥΑ στην Αθήνα που θα δώσει έμφαση και ώθηση σε αυτή την προσπάθεια.

Η πολιτική μας πρότασή μας δεν έχει σχέση με εκλογικούς σχεδιασμούς. Στέκεται και τοποθετείται καθαρά πάνω στο αναγκαίο πολιτικό περιεχόμενο που εξοπλίζει το κίνημα και την αριστερά στην μάχη της με την αστική πολιτική και την διαχωρίζει από τις λογικές «φιλολαϊκής διαχείρισης του καπιταλισμού». Εντάσσεται στην πολιτική της συγκρότησης του αντικαπιταλιστικού μετώπου / πόλου, με βάση τις αποφάσεις της Συνδιάσκεψης. Με αυτή την βάση αντιμετωπίζουμε όλες τις πολιτικές μας παρεμβάσεις, τις πολιτικές πρωτοβουλίες ή τις εκλογές.

11. Με βάση τα παραπάνω τα κομβικά ζητήματα για την αντιμετώπιση του εργατικού και λαϊκού κινήματος το επόμενο διάστημα είναι η επιμονή σε μαχητικούς, ενωτικούς αγώνες που έχουν στόχο την ανατροπή των μέτρων της τρίτης αξιολόγησης και γενικά, με από τα κάτω συγκρότηση πέρα από τα όρια του εργοδοτικού, κυβερνητικού συνδικαλισμού και παράλληλα η σύνδεση αυτών των αγώνων με το αντικαπιταλιστικό πολιτικό πρόγραμμα ώστε να αλλάζει ο συσχετισμός δυνάμεων σε βάρος της αστικής πολιτικής και των διαχειριστικών αυταπατών.

Όμως οι δυνάμεις της αριστεράς δεν ανταποκρίνονται σε αυτές τις ανάγκες.

- **Η ΛΑΕ** αποκρυσταλλώνει όλο και πιο καθαρά μια διαχειριστική λογική που αντιλαμβάνεται την «απαλλαγή από τα μνημόνια» και την «μετάβαση στο εθνικό νόμισμα» σαν μέσα την ενίσχυση της «ανταγωνιστικότητας της οικονομίας», την «επενδυτική έκρηξη», την «παραγωγική ανασυγκρότηση» μέσα το πλαίσιο των καπιταλιστικών σχέσεων και της ΕΕ. Με ένα «μετριοπαθές» κοινωνικό πρόγραμμα (λελογισμένες αυξήσεις στον «βασικό μισθό», σε σύνδεση με την μεγέθυνση της καπιταλιστικής παραγωγής) τείνει περισσότερο σε μια λογική ενός «νέου κοινωνικού συμβολαίου» με τμήματα του κεφαλαίου, παρά με αγώνα ενάντια στο κεφάλαιο, την ΕΕ και τους μηχανισμούς τους. Επιμένει να θέτει σαν βασικό στόχο την «αριστερή κυβέρνηση», χωρίς να παίρνει υπόψη την κατάληξη της εμπειρίας της «αριστερής κυβέρνησης» του ΣΥΡΙΖΑ.

Με βάση τα παραπάνω η πολιτική της πρόταση συμπυκνώνεται σε ένα «μέτωπο των «αντιμνημονιακών, πατριωτικών, δημοκρατικών δυνάμεων» με το Σχέδιο Β και την Πλεύση Ελευθερίας της Ζωής Κωνσταντοπούλου, η οποία δεν αυτοπροσδιορίζεται καν σαν αριστερή, με βασικό στόχο τις εκλογές και κριτήριο την κοινοβουλευτική εκπροσώπηση.

- **Το ΚΚΕ** αρνήθηκε δυστυχώς οποιαδήποτε συνάντηση με την ANΤΑΡΣΥΑ, επιμένοντας σε μια σεχταριστική γραμμή απέναντι στις άλλες δυνάμεις της αριστεράς, τη στιγμή που συναντιέται χωρίς πρόβλημα με αστικές πολιτικές δυνάμεις. Μέσα από το τελευταίο Συνέδριο του βάρυνε τον προηγούμενο προσανατολισμό του, που συμπυκνώνεται στην άρνηση του αγώνα **για τους πολιτικούς στόχους που έρχονται σε συνολική ρήξη με την αστική πολιτική στο σήμερα.** Η ρητή άρνηση μέχρι και η πολεμική να υιοθετηθεί ο στόχος για ρήξη / έξοδο από την ΕΕ και η παραπομπή του στην περίοδο μετά την λαϊκή εξουσία, η λαθεμένη ταύτιση των αντιφατικών αντιΕΕ ρευμάτων που αναπτύσσονται στους λαούς της Ευρώπης με τον αστικό ακόμα και ακροδεξιό ευρωσκεπτικισμό, είναι δείγματα αυτής της αντιμετώπισης. Στο εργατικό κίνημα παρά την αγωνιστική στάση σε χώρους δουλειάς και κλάδους, η πρακτική και ο σχεδιασμός του στο κίνημα δεν καθοδηγούνται από το στόχο της ανατροπής της επίθεσης και έτσι αντικειμενικά δεν ξεφεύγουν από τα όρια της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας. Με την πολιτική αυτή το ΚΚΕ δεν συμβάλλει να ωριμάσει και να οικοδομηθεί μια «εναλλακτική λύση» στον μονόδρομο του κεφαλαίου και της ΕΕ.

Η ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΑΝΤΑΡΣΥΑ ΚΑΙ Η ΠΟΡΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ

12. Η πορεία προς την 4η Συνδιάσκεψη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, δεν θα είναι μια εσώστρεφη διαδικασία. Φιλοδοξούμε να αποτελέσει σταθμό για όλον τον μαχόμενο κόσμο και όλη την αριστερά, χωρίς υποβάθμιση των διαφορών και χωρίς τις λογικές των «μπλοκ» και των «εσωτερικών εχθρών». Σταθμό για την ανάπτυξη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, την πλατιά δημοκρατική συζήτηση όλου του δυναμικού της, το πλατύ άνοιγμα σε νέες δυνάμεις.

Παράλληλα και στην πορεία για την Συνδιάσκεψη πρέπει να λύνονται τα πιο σοβαρά και επείγοντα οργανωτικά ζητήματα. Η συζήτηση στις ΤΕ το καλοκαίρι, πέρα από τις διαφορές ανέδειξε τα πιο ουσιαστικά ζητήματα της χαμηλής πολιτικής συζήτησης, της αδύναμης ενοποίησης πάνω σε μια προοπτική, της έλλειψης σχεδίου για τον χώρο, της χαμηλής στράτευσης. Φιλοδοξούμε στην πορεία για την Συνδιάσκεψη να λύνονται αυτά τα προβλήματα.

Πρώτο βήμα είναι η συγκροτημένη και ενιαία προσπάθεια να δυναμώσει η δραστηριοποίηση των ΤΕ με πρόγραμμα δράσης στον χώρο τους, να λειτουργήσουν οι πιο βασικές από τις επιτροπές (συνδικαλιστική γραμματεία, γραφείο τύπου, επιτροπή κοινωνικών και δημοκρατικών δικαιωμάτων).

Αποφασιστική σημασία για την ΑΝΤΑΡΣΥΑ έχει η λειτουργία των ΚΕ που υπάρχουν και η συγκρότηση νέων. Η ΚΣΕ επιφορτίζεται να πάρει όλα εκείνα τα μέτρα που απαιτούνται για την οργάνωση αυτής της προσπάθειας σε συνεργασία με τη συνδικαλιστική γραμματεία.

- Να γίνουν βήματα για την ενοποίηση των δυνάμεών μας στα κρίσιμα μέτωπα (εργατικό, αντιφασιστικό κλπ).

- Με την ανάπτυξη της δημοκρατικής, ενωτικής και μετωπικής λειτουργίας σαν την βασική μέθοδο λειτουργίας της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και παράλληλα τον σεβασμό των αποφάσεων της πλειοψηφίας όπου δεν έχει επιτευχθεί η αναγκαία σύνθεση και με αναλογική εκπροσώπηση όλων των τάσεων στα όργανα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ με τρόπο που θα καθορισθεί και από τη συζήτηση ενόψει της 4ης Συνδιάσκεψης.

Το ΠΣΟ προκηρύσσει την Συνδιάσκεψη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ για τις 31 Μάρτη- 1 Απρίλη 2018